

Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America

Since 1908

Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja

"AZ EVANGÉLIUM ISTENNEK HATALMA" (Róma 1:16)

AZ IGAZI VILÁGVÁROS

I.

Melyik a világ legjelentősebb városa? Róma, Athén, Moszkva, Párizs, vagy Washington? Ezek mind fontos

Reményik Sándor:

A legszebb szó

Testvér, testvérem, ez a legszebb szó a világon.
Ha jól nem tudtam volna régesrég,
Most megtanulhattam a betegágyon.

Testvér, testvérem:
Ez a legszebb szó a világon.
Ahogy kitérül ősi jelentése
És túlnó lassan véren és családon —
De visszatér, mint gazdag bujdosó,
Lélekkel hintve meg
S szentelve meg, mi vérszerint való.

Testvér, testvérem:
Ez a legszebb szó a világon.
Mikor így szólhatok valakinek,
S nem a lapos, hűvös szóval; barátom —
Az nekem békességem s boldogságom.

Testvér, testvérem:
Ez a legszebb szó a világon.
Harmat a réten, illat a virágon,
Barackvirágszín sejtetem a tájon,
Hogy fakad még rügy minden száraz ágon.

Testvérség:
Ez a legszebb szó a világon.
A szabadság s, az egyenlőség álma.
Elbukott sodró időn, ezer gáton,
A bebizonyult Lehetetlenségen
S a vérrel mocskolt, örült akaráson.
A forradalom örökségeként
A Háromságból lobogó fehéren
Egyedül a testvérség maradt,
Omló világok romjai alatt.

Testvérség:
Nincs szebb szó a világon:
S én hinni, hinni vágyom,
Ez az egy álom, nem csalóka álom.
Rendtárs, polgártárs, elvtárs, honfitárs:
Eltűnnek egyszer mind e szízlomok
És elvesznek a mélyben,
Parttalan semmisségben,
S egy szó zeng majd csak a világ fölött
Örök Üdvözlésképpen:
Testvér, testvérem...

helyek és befolyásuk a világ kulturális és társadalmi életére nagy volt. A régi Rómától vettük a jogi tudományt. De ez a római jog nem jelent mindig méltányosságot. Athéntől kaptuk a filozófiát, viszont ebből a bölcsességből nem származott az emberekre életbölcsesség is. Moszkva hirdeti a szocializmust, azt a fajta társadalmi rendet, amit kormányhatalommal kell az emberekre kényszeríteni. Párizs képviseli a művészetet és vidámságot, de a párizsi nép nem mondható boldogabbnak, mint a többi világváros népe. Washington a pénzzel, a mindenható dollárral azonosítja a világ és az amerikai nép mégsem megelégedett.

Melyik város az, amelynek nevével örökre kapcsolatba került a szabadság, a béke, a szeretet, a boldogság és a megelégedés? Ezt a helyet ne keressük a milliós lakosú világvárosok között. Ez a "város" valamikor szegényes kis falu volt, Középkelet egy félreeső zugában, a Földközi tenger és a Holt tenger között.

Ennek a falunak a neve Bethlehem.

Erről a helységről az Ó és Újszövetség azt írta: "És te Bethlehem, Júdának földje, semmiképpen sem vagy legkisebb Júda fejedelmi városai között: mert belőled származik a fejedelem, aki legeltetni fogja az én népeimet." (Máté 2:6) Mikeás próféta az újszövetségi jelentésnél bővebben ezt írja Bethlehemről: "Belőled származik nekem, aki uralkodó az Izráelen; akinek származása eleitől fogva öröké van." (5:2)

II.

Mivel azonosíthatjuk Bethlehemet? Mit kaptunk ettől a parányi helysértől? Ebből a helységről kapta az emberiség Isten legnagyobb ado-

mányát, olyan ajándékot, amelyet csak a végtelen isteni szeretet képes adni: az *Úr Jézus Krisztust*. Azt a megígért Szabadítót és Üdvözítőt, aki egy személyben jelenti a szabadságot, a boldogságot, az örömet, a tökéletes örök-életet, mindazt, ami után az emberek vágnak.

Krisztusban kapta az emberiség az igazi szabadságot. Krisztus másik neve is: *Szabadító*! Ez a Szabadító a legnagyobb zsarnok, a bűn hatalma alól menti meg az embert. Isten a szabadság drága kincsével teremtette meg az embert. A bűn ezt a kincset rabolta el tőle. Az ember a bűnbeesés óta menekülne saját erejéből a bűn hatalmaskodása alól; vagy ha így nem menekül meg, akkor egy másik, szintén rabláncon tartott egyéntől várja a szabadítást. A vágya teljesítetlen marad.

A szabadság után való vágyakozását sok történelmi jelentőségű mozgalomban juttatta kifejezésre az ember. A szabadságharcok, forradalmak, a "szabadság-egyenlőség-testvérség" jelszavak, a puritánok kivándorlása az Újvilágba, a sok millió menekült egyén, mind az Isten által teremtett szabadság utáni vágyat jelzik.

A bűn által uralkodó hatalmasság nyújtott az emberek elkábítására "pót szabadságot" — a *szabadosságot*. A szabadság és a rabság valóságban ugyanazt a bilincset jelenti. A látszólagos különbség csupán az, hogy a szabadság kábulatában élő ember, bár dicsekszik, hogy "neki minden szabad," "azt teszi, amit akar", ténylegesen saját szenvedélye, csökönyössége és vélt igazsága rabja. Az elnyomás alatt élő emberre vagy ő maga, vagy egy másik szintén "rabszolga" ember erősi a bilincset. A bilincs-bilincs: fogva tart.

Bethlehem a valódi szabadság városa: itt született az a Fejedelem, aki egyedül képes a Teremtő által aján-

Published semi-monthly by the
Hungarian Baptist Union of America
748 Fordham Rd., Palm Bay, Fla. 32905

Editor:

Dr. BELA UDVARNOKI
609 Woodridge Drive
Murfreesboro, N.C. 27855
Tel.: (919) 398-4646

Associate editor:

Mrs. MICHAEL MATRAI
782 S.E. Vance Circle
Palm Bay, Fla. 32905
Tel.: (305) 727-7271

A szerkesztő bizottság tagjai: **Novák László,**
Dr. Henry Austin, Molnár Balázs.

Second Class Postage Paid and Entered at
Melbourne, Fla. and Additional Offices.

SUBSCRIPTION FEE: \$12.00 per year

Send subscription and
change of address to:

Mrs. MARY STEG
321 Wilbur Ct., Palm Bay, Fla. 32905
Tel.: (305) 723-0864

F O N T O S:

Címváltozásukat kérjük jelentsék
Mrs. Mary Steg lapkezelőnek.

A változtatásra kérjük számítsanak 8 hetet.

Lapzárás ideje 30 nappal a megjelenés előtt
minden hónap elseje és tizenötödike. Sür-
gős hírek a lap megjelenése előtt tíz nappal
beküldhetők.

Printed by Classic Printing Corporation
9527 Madison Ave., Cleveland, Ohio 44102

SZÖVETSÉGI VEZETŐK CÍMTÁRA:

Elnök: LASZLO NOVAK, 119 Adams
Road, R.F.D. 2., Londonderry, N.H.
033053. Tel.: (603) 432-8539.

Alelnök: DR. HENRY AUSTIN, 2 High
Street, New Brunswick, N.J. 08901. Tel.:
(201) 545-1392.

Titkár: REV. WILLIAM B. MOLNAR,
92 Thunderbird Drive, Naugatuck, CT.
06770. Tel.: (203) 723-1568.

Pénztáros: LOUIS DRESCHER, 2636 East
124th St., Cleveland, OH 44120. Tel.: (216)
231-0038.

Misszió és Irodalmi Bizottság elnöke: REV.
GEORGE M. ROWE, 714 Stratfield Road,
Fairfield, CT. 06430. Tel.: (203) 366-7240.

Pénzügyi Bizottság elnöke: ELMER KISH,
924 Congress St., Fairfield, CT 06432. Tel.:
(203) 259-3276.

Bethesda Otthon Igazgatója: ERNEST J.
KISH, 748 Fordham Road, Palm Bay, FL.
32905. Tel.: (305) 723-3288.

HISZEK URAM

Dr. Udvarnoki Béla könyve,
kapható a szerzőnél:

609 Woodridge Drive
Murfreesboro, N.C. 27855

A könyv ára 5.50 dollár
(kanadai dollárban 6.00)

dékozott, de elvesztett szabadság helyreállítására. "Azért, ha a Fiú megszabadít titeket, valósággal szabadok lesztek." (János 8:36)

Ne keressük embernél, ne is várjuk embertől a szabadságot. Krisztus nélkül vagy rabság, vagy kábulat van. Az ember a szabadságot csak korlátozni tudja.

III.

Bethlehem városából kaptuk Isten örök időkre szóló békeüzenetét és békeajánlatát. A békeség épp olyan elérhetetlen állapotnak látszik, mint a szabadság. Az emberek a teremtés óta harcban állnak egymással. A harcok után mindig "békét" kötöttek, hogy újból harcba szálljanak. A rómaiak reális gondolkozásukkal megállapították, hogy a békét háborúval lehet elérni. "Si vis pacem, para bellum" (Ha békét akarsz, csinálj háborút) mondták. A "Pax Romana" (Róma békéje) fegyverrel kényszerített béke volt. Az ilyen béke felborult, amint a kényszer megszűnt.

Napjainkban sokat olvasunk a keleti országokban működő un. "Keresztyén Békekonferenciákról". Megbízható értesülésünk szerint ezeket a konferenciákat a Szovjet szponzorolja. A szovjet azonban büszkén híreszteli, hogy nem hisz Istenben a békeség szerzőjében. Milyen békét lehet létrehozni Isten nélkül?

Bethlehem az igazi béke szimbóluma. Annak a békének az elérhetését jelenti, amelyről Pál apostol úgy ír:

Szemle

A BUDAPESTI BAPTISTA teológiai szeminárium 1980 október havában ünnepelte alapításának 75. évfordulóját. Ebből az alkalomból a magyarországi baptisták vezetői egy 224 oldalas, szép kiállítású Emlékkönyvet adtak ki. Az Emlékkönyv szerkesztője Dr. Somogyi Barnabás, a Történelmi Bizottság elnöke. Társ-szerkesztője (lektora), ifj. Almási Mihály.

Ez a műtöbb, mint "emlékkönyv". Alapos történelmi munka. A szerzők visszamennek a múlt század nyolcvanas éveire és megállapítják, hogy a magyar baptista teológiai oktatás gondolata már abban az időben felmerült a vezetők agyában. Közlik, hogy Meyer Henrik és Udvarnoki András 1895-ben "egyeztette vélemé-

"Az Istennek békessége, mely minden értelmet felül halad." (Filippi 4:17) Az angyalok a bethlehemi mezőkön hirdették ki ezt a békét. Nem nyugatnak, sem keletnek, hanem az egész világnak. A békét Krisztus hozta e világnak és Krisztus gyermekei a béke örökösei. Ezt a boldog hírt így jegyezte fel János — Krisztus szavai nyomán: "Békességet hagyok nektek, az én békességemet adom nektek." (14:27)

Ez a béke több, mint az államok közötti háborúmentes viszony. Ez a szív állapota. Ez tényleg minden értelmet felül halad. A nemzetek hadakozhatnak, de Krisztus gyermekeinek a szívében Isten békéje él.

IV.

Bethlehemből kapta az emberiség a legfőbb jót, az üdvösséget. Az Üdvözítő itt jött a földre. Az üdvösség a legfőbb jó, mivel abban van az örökélet biztosítéka abban van a földi élet boldogsága, abban van az a drága kincs, amelynek értéke minden más földi jót felülhalad. Az ember mindent megtesz a földi életért s Isten mindent megadott az örökélettel.

Nem véletlen az, hogy a pásztorok az angyali üzenet átvétele után így biztatták egymást: "Menjünk el mind Bethlehemig." (Lukács 2:15) Akik hisznek a mennyei üzenetnek, azok jelképesen ma is elmennek Bethlehemi, hogy meggyőződjenek.

Ez a kis falu a világ legfontosabb városa.

U.

nyét" és az országos értekezleten felvetették a "misszió-iskola" kérdését. Több, rövid bibliai tanfolyam tartása után 1906-ban létrejött az a teológiai iskola, amely ma is fennáll és működik. Az intézet alapítása Udvarnoki András nevéhez fűződik. Udvarnoki András az alapítási évtől 1938-ig vezette a szemináriumot.

AZ EMLÉKKÖNYV A TÖRTÉNELMI visszapillantás mellett tartalmaz néhány bibliai értekezést. Tanulságosak és történelmi szempontból értékesek, valamint sokat mondanak a könyvben közzétett képek. A tizedik oldalon látható Kornya kép a magyarországi baptista misszió talán legdicsőbb korszakára irányítja figyelmünket. Egyszerű, csizmás, Istennek szentelt életű emberek végeztek olyan munkát, amelyent a későbbi tanul-

tabb missziómunkások nem tudtak felmutatni. Szűcs Imre 1900-ban írt jegyzeteinek a fényképe (11. oldal) mutatja, hogy bár az írással, a magyarsággal sok baj volt, de a teológiájában nem volt hiba. Iskolázatlan írással, jó falusi magyarsággal, de alapos meggyőződéssel és tisztánlátással szolgáltak ezek a régi, szeminárium előtti lelki munkások.

Az ő idejükben a szervezkedés nem foglalt nagy helyet küldetésük teljesítésében. Munkásságuk főcéljának a terjeszkedést, a megtérés igazságának a fenntartás nélküli hirdetését és az alámerítést tekintették. Lelki dolgok komolyan vételében és az igetrombita biztos hangú megszólaltatásában követendő példát állítottak a későbbi kor teológusai és prédikátorai elé.

EMLÉKEZÉSÜNKBEN KI KELL emelnünk azt aényt, amely a század eleji baptista munkára jó fényt vet. A magyar baptista missziómunka magyar lelki termék. A magyarországi baptista missziót megtért magyar hívők kezdték. A megtérésre szólító felhívást Németországban kapták és ezzel a bibliai igazsággal Oncken János tanítása nyomán ismerkedtek meg. De amit németországban kaptak, azt itthon a biblia tanításán átszűrték és úgyadták tovább magyar honfitársaiknak. A magyar baptista misszió magyar lelki munkások által vetett magból, külföldi misszionáriusok

kezdemenyyezése nélkül, magyar lelki talajból nőtt ki.

A szemináriumot alapító Udvarnoki András is magyar lelki talajból vette bibliai és baptista meggyőződését és a gyülekezeti életről való felfogását. A hamburgi tanulmány kíséreltette és megerősítette azt az ismeretet, amit Szadán, Tahitófalon és Pesten nyert, a "laikus", de biblikus lelki vezetőktől.

A szeminárium alapítási története hasonló a magyar baptista misszió kezdetének az esetéhez. Ez az intézet is tisztára magyar kezdeményezésből és magyar lelkesedésből jött létre. Ez esetben sem állt rendelkezésre külföldi pénzsegély, nem alkalmaztak külföldi tanerőket. A magyar baptista misszió a maga anyagi szegénységéből, de lelki gazdagságából és hiterejéből alapította meg a szemináriumot. A század elején, az alapítás első évtizedei után nem dicsekedhettek az intézet szegénységével, de mai szemekkel visszanezve látjuk, hogy ne-

mes magvetés volt az a kezdeti munka, amely az évek folyamán jó gyümölcsöt hozott.

A szegényes konyha, amely az Emlekkönyv 74. oldalán látható, amelybe még egy ágy is szorult, a kedves emlékü Bán Gábor "stúdiójaként", a magyarországi baptisták "bethlehem-i jászla", amelyet ma képzeletünkben bearanyozunk és aminek létezéséért áldjuk az Urat.

HISSZÜK, HOGY A BUDAPESTI baptista szeminárium nem tért el attól a sokszor hangoztatott meggyőződésünktől, hogy a tökéletes Isten adja a képességet és a gyarló emberi igyekezet adja a képesítést.

Amerikai magyar baptista népünk is jól tudja, hogy mit kapott a budapesti teológiai iskolától s ezért itt is hálaadással veszik Isten ajándékát. Óhazai testvéreinket biztosítjuk, hogy a szeminárium 75 éves fennállása alkalmával mi is az ünneplők és Isten kegyelmét dicsérők között állunk.

A TIZEDRŐL

1978 márciust írtunk. Egy nap éppen konyhai munkámat végeztem, mikor elkezdtem átgondolni néhány évtizedes anyagi helyzetünket. Menynyí nehézség is volt, de Isten mindig velünk volt! Csak az Ő segítségének köszönhető, hogy gyermekeinket felnevelhettük.

Aztán, amint így hálás szívvel emlékeztem a múltra, hirtelen egy ige hasított a szívembe, mely így szólt: "Hozzátok be a tizedet az én tárházamba és úgy próbáljatok meg engem..." és utána az áldás ígéretekre emlékeztem. Erre eszembe jutott, hogy én nem adtam soha tizedet. Adakozó voltam, de keresetemnek tizedét soha sem adtam az Úrnak. Most meg úgy éreztem, mintha épp erre szólított volna fel. Először lélekben vitába szálltam Vele, mondván, hogy "Uram, Te tudod, hogy kevés a jövedelmünk. Hogy adhatnám vissza abból neked szószerint a tizedrészt?" Utána meg el akartam olvasni utasítását a Bibliából, de nem tudtam, hogy hol is keressem ezt a verset. Ekkor letettem a konyhai munkát, be mentem a szobába és keresgéltem a Bibliában a fenti idézetet. Sehhol sem találtam. Végül becsuktam az Isten könyvét és imádkozni kezdtem. Arra kértem az Atyát, hogy mutasson

rá az ige helyre. Nem sokáig kellett várnom. Ima után, pillanatok alatt megtaláltam a tizedről szóló igét a Malakiás 3:10-ben. Ez meggyőzőtt.

Ettől az időtől kezdve komolyan vettem a tizedadást. Minden jövedelem tizedét betettem egy borítékba s az Úr ügyére fordítottam. Mire Isten bizonyított. Nemhogy megszegényedtem volna, hanem ellenkezőleg, szinte hirtelen kezdett szaporodni a pénzem. Egyszer váratlanul jutalmat kaptam munkahelyemen, máskor férjem kapott jutalmat, aztán fiamtól jött hirtelen váratlan pénz, s ez így ment rendszeresen, mire azt láttam, hogy majd minden nap jött valahonnan egy előre nem várt összeg. Lassan annyi pénzem lett, amennyi még soha sem volt kezemben! Nem fantasztikus összegekről beszélek, de mégis annyiról, amennyit bárhogy spóroltam volna, veritékkel sem tudtam volna összehozni magamtól. Az Úr jutalmazott! Megnyitotta az egek ablakát, amint ígérte!

Azonban egyszer elfogyott az az összeg is. Hiányt ugyan nem szenvedtünk, de úgy tűnt, mintha az áldás megszűnt volna. Egy száraz korszak következett ránk. Ekkor zúgolódás nélkül Isten ígéjébe kapaszkodtam. Nem tettem fel számára kérdéseket, nem lázadoztam, hanem ígéretét állandóan felfrissítve vártam, hogy új-

Szívinfraktus után

"Megrepedt nádat
nem tör el.
Pislogó gyertyabelet
nem oltja ki!"
csak ennyi?
Nem! Ez — élet.
Még némi haladék,
hogy alázat legyen az alázat
s az erő — szelídebb.
Egyszerűbb a szó,
csak a lényegre szorítózkodó.
Beszédesebb a hallgatás:
gyógyító,
megértve azt is,
amivel egyet nem ért:
a másikért
s láthatatlanul láthatóbb a tett,
emberebbül emberebb.

Ezért:
nem tör el
megrepedt nádat
s a pislogó gyertyabelet
nem oltja ki.

Gyökössy Endre

ra beváltta az életünkben. Nem sokáig kellett várnom! Hamarosan megindult az ár, s újra feltöltődött a kassza.

Ez a feltöltődés szinte folyamatos. Emberi magyarázat nincs rá. De az Úr ígérete a garancia! Hogy is lehetne emberileg megmagyarázni, hogy az Úr gondot visel rólunk, mikor ma már mindketten nyugdíjasok vagyunk, kislányunk főiskolára jár és fiúnk katona? Mégis örömmel mondhatom, hogy ma jobban állunk anyagiilag, mint a tized-adás előtt! "Mind eddig megsegített az Úr!" Azóta mindig tellett a szükségesre, s mikor üresedett a kassza, az Úr új ablakot nyitott. Csodásan kirendelte ruházatkunkat, megsokasította fiam zsoldját, ösztöndíjat nyújtott lányomnak, s így valamiképpen mindig megadta mindennapi szükségletünket. Sőt többet is adott, mert ha kérne valaki, még kölcsön is tudnák adni a kevésből más szenvedő embertársamnak.

Csodálatos a mi Urunk! Felszólít, hogy hozzuk be a tizedet, hogy engelmességünk láttán reánk áraszthassa "bőséges" áldását.

L.-né Magyarország

Los Angeles

özv. BERTALAN ISTVÁNNÉ
1885—1982

Hosszú, tevékenységben gazdag földi élet után hívta a mennyel otthonba az Úr elhunyt nőtestvérünket 1982. április 12-én. Eltávozott nőtestvérünk Bertalan István néhai lelkipásztor felesége volt 63 éven keresztül. Hűséges segítőként és gondos édesanyaként szolgált szeretettel.

Bertalané nőtestvér férjével együtt 75 évvel ezelőtt jött Amerikába. 32 év óta Kaliforniában laktak. Házasságukból 7 gyermek született. Hat fiú és egy leány. A temetési összejövetelen nagyszámú család gyászolta: 21 unoka, 44 dédunoka és 6 ükunoka. A koporsót hat fia vitte a nyugvó helyre. Mintha a Példabeszédek könyvében található történet (31. r. 28. v.) elevenedett volna meg, amikor hálával és dicséréssel emlékeztek az Édesanyáról.

A temetési alkalommal Vadász János testvér, az alhambral magyar gyülekezet lelkipásztora hozta a vigasztaló Igét nagy gyülekezet előtt. Szólót énekelt Nancy Mallis.

Az amerikai magyar baptisták egy régi, úttörő munkás tagja most elment. Itt fogatkozunk, de a mennyben gyarapodunk. Az Úr vigasztaló kegyelme legyen az ítmaradt család tagjain.

A helyes út mindig jó helyre vezet.
(B.J.)

NŐK ROVATA

Rovatvezető: Szerencs Józsefné

Nő konferencia elnök:

Bányai Sándorné

Alelnök: Ifj. Sebestyén Jánosné

Titkár: Novák Lászlóné

Pénztáros: Mrs. Henry Austin

Véletlen, vagy pedig...

Négy évvel ezelőtt — mint a Bibliatársulat északargentinai kolportőre —, egy elég szegényes kis rancho előtt állottam meg, Figuled község közelében. A családjára szeretett volna tőlem venni egy bibliát, csak-hogy nem volt elég pénze reá.

— Ha várna addig, míg a fiam a faluból visszatér — mondotta — neki van pénze, hogy kifizesse.

Az idő azonban múlt, s a fia nem érkezett vissza.

— Csak egy kicsit várjon még — könyörgött az anya, de én azokra a mérföldekre gondoltam, amiket aznap feltétlenül meg kellett tennem Quimilif városáig, mielőtt rámborulna az éjszaka. S megmondtam neki, hogy nem várhatok tovább.

Beültem a jeepbe, s indítani akartam, de hiába. Próbáltam újra meg újra, de eredménytelenül. Minden mechanikai ismeretem hiábavalónak bizonyult. Csak ott állottam a tűző napon, reménytelenül, feleségemmel együtt.

A fiú végre megérkezett, s pár perccel később egy kisfiú szaladt hozzám a biblia árával.

Feleségem, de én magam is kezdtük megérteni a dolgot. Isten akarta, hogy az a család hozzájusson a bibliához: én ennek az útjába állottam, s Ő intézte, hogy én a csökönyössé lett jeppel ott álljak a forró napon, ahelyett, hogy türelmesen vártam volna a biblia árára, ott a rancho árnyékában. Egyáltalán nem lepett meg, mikor ráléptem a gázpedálra, hogy a motor kifogástalanul indult.

Mikor néhány nappal ezután ugyanaz a jeep megállt az egyik nagy üzlet töltőállomása előtt, mindjárt tudtam, hogy mi a teendőm.

— Egy pillanat — szoltam feleségemnek, s míg ő üzemanyagot vett fel én bementem a boltba s eladtam egy bibliát az egyik alkalmazottnak. Megint a gép volt az, ami kényszerített ott megállni.

— Ez történt négy évvel ezelőtt — mondotta id. Antonio Parisi — s azóta én többeknek elmondtam ezt a történetet. Ám most jön a java:

— Iratkerjesztőknek a kiképzését szolgáló tanfolyam alkalmával, melyet San Pedro de Jujuyban tartottunk, felállott az egyik hallgató és ezt mondotta:

— Én vagyok az a fiú, aki akkor érkezett haza, hogy az édesanyja meg tudja vásárolni a bibliát.

Képzeltetik, mennyire meghatott bennünket hallani, hogy egy olcsó bibliának négy év előtt kezdődött hatása egy kis tanyai házban így mutatkozott meg, több mint 900 mérfölddel messzebb.

Midőn nem sokkal ezután másik helyen beszéltem, feltűnt az első padban ülő ember feszült figyelése.

— Emlékszik-e még rám? — kérdezte az előadások után. Szégyenkezve kellett bevallanom, hogy nem.

— Mert én vagyok az a másik ember, akinek ott a boltban azt a bibliát eladta. "Használja élete irányítására!" ezzel adta a kezembe. És én megfogadtam tanácsát. S most én vagyok gyülekezetünk diakónusa.

Ő is eljött a kolportőr-tanfolyamra.
(Új Élet)

S. O. S.

Órámrá pillantok; sietni kell.

Vár a vonat, a búsz, a munkahely, várnak a feladatok, küldetések...

És Mesteremre gondolok.

Neki nem volt órája, mégse késett.

Soha, egy percet se késelt.

Mesteremre, aki gyalog járt.

Megállt betegek és virágok mellett.

Mégis odaért, vonat, autó, repülő nélkül,

mindenhová, ahova kellett.

Mesteremre, Aki nem ismert

rohanást, hajszát, időzavart.

Csak egy láthatatlan órát figyelt, egy láthatatlan vezérlő kezét...

Élő Mesterem, irgalmaz, segíts!
Szent titkodra taníts meg engem is!

Túrmezei Erzsébet

Legrövidebb, egyben a legbeváltabb hitvallás: Tiszta szív. Erős lélek! (Zsolt. 51:12.)

Ki az édesapa?

Az édesapa az a személy, akire az édesanya mindig számíthat.

Az édesapa az, akinek alattól nélkül kell átesnie a gyermekszülésen.

Az édesapa az, aki sohasem érzi érdemesnek magát gyermekei nagyrabecsülésére, mert tudja, hogy ő nem hős, akinek leánya gondolja és nem az az erős férfiú, akinek fia képzelet; s ez aggasztja.

Az édesapa az, aki nagyon mérges lesz, amikor gyermekeinek első iskolai bizonyítványa nem olyan kitűnő, mint ahogy ő szeret-

né ezért megdorgálja őket, de titokban tudja, hogy a tanító, és nem az ő gyermekei hibáztak.

Az édesapa az, aki lányát odaadja egy másik embernek az oltárnál (bár az nem érdemi ki), csak azért, hogy lehessenek unokái, akik minden más nagyszülő unokáinál okosabbak.

Az édesapa az, aki sziklaszilárd és határozott a munkahelyen, de lágy, mikor legkisebb gyermeke átöleli és arra kéri, hogy hadd maradjon fent egy félórával tovább este.

Az édesapa az, aki kibírja a világ vádját, terhét és gondjait, de gyermekeiben való csalódása összeroppanthatja.

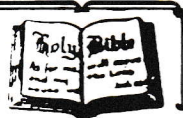
Az édesapa gazdag, mikor fiának öt dollárt nyom a kezébe hétvégi kirándulására, de aztán hétközben ebéd nélkül marad, hogy a családi kassza ne szenvedjen kárt.

Az édesapa jószívű, mikor lányának új ruhára van szüksége az iskolai szerepléshez, aztán lyukas cipőtalppal, de örömtelt szívvel megy az előadásra.

Az édesapa a család hanglejtője. Ha ő boldog, a család is boldog; ha ő bánatos, a család is bánatos; ha ő aggodalmakkal telt, a család is átveszi aggodalmait.

Az igazi édesapa a harcban bátyja, a viharban menedék, a borúban napsugár s a bánatban vigaszforrás; de természetfeletti ereje nem sajátja, hanem abból ered, hogy saját problémáival, a munka terhével és a család gondjaival egy magasabbrendű "Atyához" fordul. *Író ismeretlen (Angolból ford.: Mné.)*

Misszió mezőkről...

KÉRELEM ERDÉLYBŐL

Dr. Vass Gergely, a marosvásárhelyi magyar baptista gyülekezet lelkipásztora levelet írt a Chicagóban lakó Lőrincz István és Bogdán Zoltán testvéreknek. A levél egy részét alább közöljük;

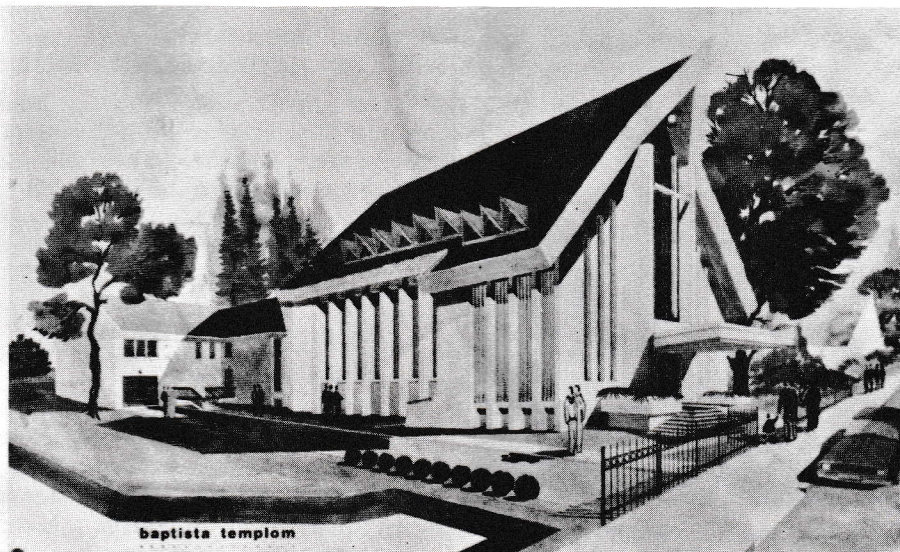
Kedves Testvéreink!

Szeretettel közlöm, hogy nagy problémánk, az Imaház építése a megoldás küszöbén áll. Az építészeti részt már jóvá hagyta a hatóság. A tervről itt küldök egy fényképet. Most pedig arra kérem testvéreimet, ha ismernek ott olyan embereket, akik szí-

vükön viselik az Evangélium ügyét és szívesen segítenek ott, ahol kell, közöljék velük címünket és ügyünket, hogy adományaik eljuthassanak hozzánk. Ezenkívül megkérem, hogy ha tehetik, küldjenek néhány szép bélyeget amerikai és kanadait lepecsételtent, ez is a mi ügyünket szolgálja. Szíves fáradozásait előre is köszönjük.

Marosvásárhely, 1982. márc. 25.

Dr. Vass Gergely
4300-Tg-Mures
Str. Budai Nagy Antal 24/A
Románia

A marosvásárhelyi magyar baptista imaház teru szerinti képe. — A kép meglepő: modern, szép templomot mutató és nem bérhárszerű.

YACUIBA, BOLIVIA

(Részletek Cserepka János és Dr. Cserepka Margit leveléből.)

1982. május 7.

"Cristo es la uncia esperanza"
Egyedüli reménység Krisztus.

Kedves Testvéreink:

Milyen boldogság az, hogy Isten gondolt reánk. Tanít, irányít arra az útra, amelyen vezetni akar, ahol elkészítette az áldást számunkra. Az Úr kegyelmesen hordozott minket a munkában. Egyének, otthonok felé új kapukat nyitott. Köszönjük imában való kitartó helytállástokat. Az imára való egyik válasz az is, hogy több hónapig tartó gyötrő ideggyulladásomból megszabadultam. Testi és lelki erőnket a nehéz klíma viszonyok közt is naponta megújítja az Úr.

Egész Bolíviát átfogó 3 éves evangéliumi munka folyik 1980 óta. Ezt a munkát eddig nagyon gazdagon megáldotta az Úr. Részt vettek az evangélizációs munkában az US-beli Texasból baptista testvérek: gyári munkások, mérnök, orvos, ápolónő, háziasszony, kutató és lelkipásztor. Ezeket az Úr megáldotta az üzenettel és hozták örömmel.

Így érkezett el Yacuibába is az alkalom. Április 25-től május 2-ig evangélizációs hetünk volt. Már-már reménytelennek látszott vendégeink érkezése. A hetekig tartó esőzés repülőterünkől sártengert csinált s a Santa Cruz—Yacuiba közötti vasutat hét helyen mosta el a víz. Teljesen el voltunk szigetelve. Ilyen körülmények között különös örömmel láttuk a madárnagyságú kis repülőgépet a

*A yacuibai baptista imaház.
(Bérelt helyiség)*

borús ég egy kis kék foltján feltűnni. Néhány perc múlva üdvözölhettük a gép misszionárius pilótáját és utasát, egy alig 25 éves texasi tanárt, az evangélistát.

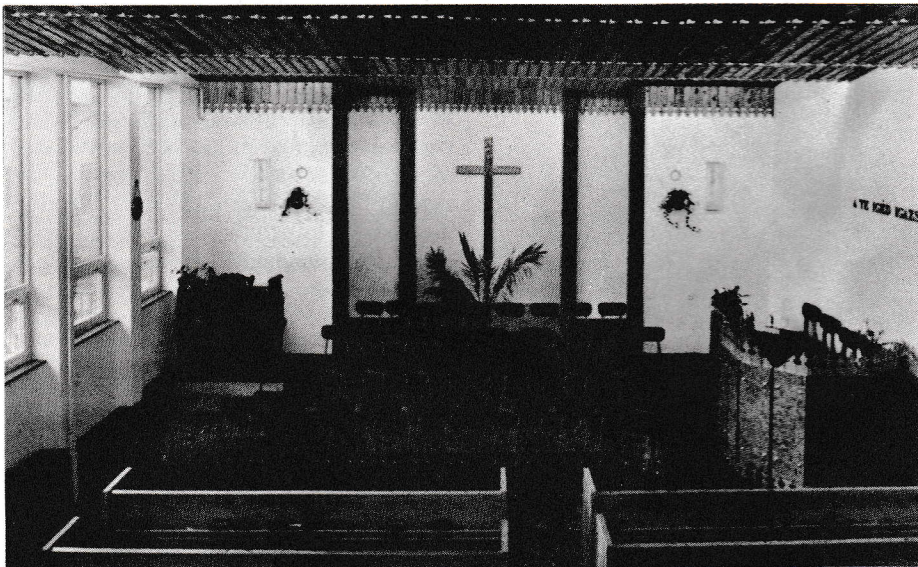
Az evangélizálás hete alatt otthon-tól-otthonig vittük az Evangélium üzenetét. Sok helyen vártak rá, sok helyen elutasították. Küldöttségben felkerestük a város polgármesterét. Igét olvastunk és imádkoztunk vele és meghívtuk az esti szolgálatra. A sok gonddal és nagy felelősséggel megterhelt polgármester könnyekig megha-

tódva mondta el a város nagy lelki szükségét és sürgette az Evangélium hirdetését. Termünk esténként megtelt és többen döntöttek az Úr Jézus mellett. Élő és ható volt az Ige üzenete. Öröm volt a mennyben és öröm volt köztünk is.

Az evangélista, az Úr ifjú szolgálja elment s nekünk most folytatni kell a munkát. Kérjétek az Urat velünk együtt, hogy az Úr építse be a felébredt lelkeket az Ő népe közé.

Imádságos szeretettel a Krisztusban,
Cserepka Margit és János

A VÁCI IMAHÁZ BELSŐ KÉPE

Az új imaház kb. 150 ülőhelyes. Ennek az imaháznak a jelentősége az, hogy ez az épület egy új gyülekezet keletkezését is jelenti. Ohazában a misszió-állomások száma csökken s örömmel látjuk, hogy bár ritkán, új gyülekezetek is alakulnak.

BIBLIA MAGYARÁZÓ

1982. augusztus 1.

APOLLÓS,
A TANULÓ TANÍTÓ

Ap. Csel. 18:24—19:7.

I. Kor. 3:5—9.

Bevezetés: Modern szemszögből nézve sokszor úgy tűnik, hogy az új testamentumi időbeli tanítványok nagyon szegények és tudatlanok voltak. Ezt azonban nem lehet átlagosan vélni róluk, mert közöttük volt nagyon sok tanult egyén is, mint például Pál apostol és az egyiptomi Alexandria városból származott Apollós. Apollós egy kivételes tehetségű, ékesszóló, tudós ember volt, aki azon felül nagyon alaposan ismerte az Ószövetséget. Miután Krisztus-hívó lett, nagy lelkesedéssel hirdette az Urat.

Javára kell írni Apollósnak azt, hogy tanult ember létére nem vonakodott attól, hogy több tanulásban részesedjen Priscilla és Aquilától. Ez a csendes, buzdító házaspár látta, hogy Apollósból erős bajnokot lehet nevelni az Úr ügyének. Elhívták őt magukhoz és behatóbban elmagyarázták neki a Szent Lélek erejét és Isten tanításait. Apollós pedig, bár már sokat tudott és eredményes tanító is volt, készen volt tovább tanulni tőlük. A jámbor keresztényektől mindig sokat tanulhat a legtudósabb tanító is. Kövessük Apollós példáját, és:

A szöveg magyarázata

I. TANULJUNK EGYMÁSTÓL

Igazi hívő vezetők készségesek mind a tanulásra, mind a tanításra. Szívesen tanulmányozzák a Bibliát, szívesen mennek továbbképző tanfolyamokra, szívesen hallgatnak prédikációt és hitméllyítő előadást, azért, hogy belőlük is jobb tanítók legyenek.

II. NÖVEKEDJÜNK A LELKI TÉREN

Ahhoz, hogy a hívő lélek növekedni tudjon, főleg a Szent Lélek jelenlétére van szükség. Az evangélium hirdetésével az Isten Szent Lelkét is kell hirdetni és dicsőíteni. Mivel eleinte Apollós nem nagyon hangsúlyozta ezt (Ap. Cs. 19:1—7), Pál apostolnak kellett később javítani és

*A yacuibai baptista imaház.
(Bérelt helyiség)*

borús ég egy kis kék foltján feltűnni. Néhány perc múlva üdvözölhettük a gép misszionárius pilótáját és utasát, egy alig 25 éves texasi tanárt, az evangélistát.

Az evangélizálás hete alatt otthon-tól-otthonig vittük az Evangélium üzenetét. Sok helyen vártak rá, sok helyen elutasították. Küldöttségben felkerestük a város polgármesterét. Igét olvastunk és imádkoztunk vele és meghívtuk az esti szolgálatra. A sok gondnal és nagy felelősséggel megterhelt polgármester könnyekig megha-

tódva mondta el a város nagy lelki szükségét és sürgette az Evangélium hirdetését. Termünk esténként megtelt és többen döntöttek az Úr Jézus mellett. Élő és ható volt az Ige üzenete. Öröm volt a mennyben és öröm volt köztünk is.

Az evangélista, az Úr ifjú szolgálja elment s nekünk most folytatni kell a munkát. Kérjétek az Urat velünk együtt, hogy az Úr építse be a felébredt lelkeket az Ő népe közé.

Imádságos szeretettel a Krisztusban,
Cserepka Margit és János

A VÁCI IMAHÁZ BELSŐ KÉPE

Az új imaház kb. 150 ülőhelyes. Ennek az imaháznak a jelentősége az, hogy ez az épület egy új gyülekezet keletkezését is jelenti. Óhazában a misszió-állomások száma csökken s örömmel látjuk, hogy bár ritkán, új gyülekezetek is alakulnak.

BIBLIA MAGYARÁZÓ

1982. augusztus 1.

APOLLÓS,
A TANULÓ TANÍTÓ

Ap. Csel. 18:24—19:7.

I. Kor. 3:5—9.

Bevezetés: Modern szemszögből nézve sokszor úgy tűnik, hogy az új testamentumi időbeli tanítványok nagyon szegények és tudatlanok voltak. Ezt azonban nem lehet átlagosan vélni róluk, mert közöttük volt nagyon sok tanult egyén is, mint például Pál apostol és az egyiptomi Alexandria városból származott Apollós. Apollós egy kivételes tehetségű, ékesszóló, tudós ember volt, aki azon felül nagyon alaposan ismerte az Ószövetséget. Miután Krisztus-hívó lett, nagy lelkesedéssel hirdette az Urat.

Javára kell írni Apollósnek azt, hogy tanult ember létére nem vonakodott attól, hogy több tanulásban részesedjen Priscilla és Aquilától. Ez a csendes, buzdító házaspár látta, hogy Apollósból erős bajnokot lehet nevelni az Úr ügyének. Elhívták őt magukhoz és behatóbban elmagyarázták neki a Szent Lélek erejét és Isten tanításait. Apollós pedig, bár már sokat tudott és eredményes tanító is volt, készen volt tovább tanulni tőlük. A jámbor keresztényektől mindig sokat tanulhat a legtudósabb tanító is. Kövessük Apollós példáját, és:

A szöveg magyarázata

I. TANULJUNK EGYMÁSTÓL

Igazi hívő vezetők készségesek mind a tanulásra, mind a tanításra. Szívesen tanulmányozzák a Bibliát, szívesen mennek továbbképző tanfolyamokra, szívesen hallgatnak prédikációt és hitmélyítő előadást, azért, hogy belőlük is jobb tanítók legyenek.

II. NÖVEKEDJÜNK A LELKI TÉREN

Ahhoz, hogy a hívő lélek növekedni tudjon, főleg a Szent Lélek jelenlétére van szükség. Az evangélium hirdetésével az Isten Szent Lelkét is kell hirdetni és dicsőíteni. Mivel eleinte Apollós nem nagyon hangsúlyozta ezt (Ap. Cs. 19:1—7), Pál apostolnak kellett később javítani és

nevelni az "újszülött" hívőket. El-mélkedjünk többet a Szent Lélekről és imádkozzunk, hogy szállja meg teljesen öntudatunkat.

III. DOLGOZZUNK EGYMÁS HASZNÁRA

Efézus után Korintusba ment Apollós. Korintus egy nehéz, duhajkodó, kikötőváros volt és oda nem nagyon lelkesedve mentek a keresztény evangélisták. Apollós viszont nem zúgolódott, nem hajtogatta keserűen, hogy "Miért is kellett nekem jutnom erre a nyomorult helyre?" Ő ment, mert őt a testvérek erre buzdították és odaérkezve "sokban hasznukra volt a híveknek" (18:27).

IV. ÉLJÜNK A SZENT ÍRÁS SZERINT

A Szentírás arra int, hogy békében, alázatban járjuk zárándok utunkat és ne dicsőítsük magunkat. Bár a hívők ezt nem mindig követték, az apostoli példa nagyon világos volt előttük. Se Pál, se Apollós nem vágyott személyi nagyságra. Egyetlen céljuk csak a Krisztus megszólaltatása volt.

Mi a helyzet a mai gyülekezetekben? Igazi munkatársakat nevelünk, vagy pedig primadonnákat? Testvérek, ne legyen közöttünk versengés. Minél magasabbra ível tehetségünk, annál alázatosabbak legyünk Istenünk és felebarátaink iránt. Krisztus követőinek legfőbb kötelessége nem a sikerek aratása, hanem az igaz hit hűségese megtartása kell legyen.

Aranymondattal: Ap. Csel. 18:26.

Napi áhítat:

- Júl. 26. H. I. Kor. 1:10–17.
- Júl. 27. K. I. Kor. 3:1–9.
- Júl. 28. Sz. Ap. Csel. 18:24–28.
- Júl. 29. Cs. I. Kor. 3:10–17.
- Júl. 30. P. I. Kor. 3:18–23.
- Júl. 31. Sz. I. Pét. 2:1–7.
- Aug. 1. V. I. Kor. 4:1–6.

Dr. M. K.

* * *

1982. augusztus 8.

BARNABÁS, AZ ÉPÍTŐ MISSZIONÁRIUS

Ap. Cs. 4:32–37; 11:19–26;
13:1–3; 15:36–40.

Bevezetés:

"József, a ciprusi származású lévita, aki az apostoloktól a Barnabás nevet kapta — ez annyit jelent, mint a vigasztalás fia — eladta a birtokában

levő szántóföldet, fogta az árát és az apostolok lába elé tette" (Ap. Cs. 4:36–37). Ezzel a tettel mutatkozik be Barnabás az Új Testamentum lapjain és azonnal mély és jó benyomást kelt, mint egy vigasztaló, bátorító ember. Magatartása olyan is marad végig, mivel hogy ő mindig kész pártját fogni a szegényeknek és barátlanoknak.

Abban a korban Antiókhia volt a Római Birodalom harmadik legnagyobb városa. Volt benne sok színház, versenypálya és szórakozóhely. Szíriában épült és kevert lakosság volt benne: szíriaiak, perzsák, görögök, zsidók és más népcsoportok voltak nagy számban. Ebbe a városba küldték Barnabást a jeruzsálemi előljárók hogy vizsgálja ki a helyzetet és jelentse nekik, hogy a Jézusban hívők csakugyan törekednek-e a keskeny úton. Barnabást küldték oda, mivel ő "derék ember volt, telve Szent Lélekkel és hittel" (Ap. Cs. 11:24), és ottani munkálkodása ragyogó példaul szolgál minden misszionáriusnak.

Szövegmagyarázat:

I.

Jókedvű adakozó. Barnabás együtt érzett a szűkölködőkkel és kész volt megosztani velük az ő földi javait. Példájával másokat is buzdított ilyen nagylelkű adakozásra. Hol vannak a mai Barnabások, akik szívesen adakoznak a lelki Sion építésére?

II.

Bátor, kockáztató ember. Egyedül Barnabás volt az, aki hajlandó volt hírnevét kockáztatni a megvetett Saulért. Egyedül ő volt az, aki később Pál apostollal szembeszállt és pártját fogta a fiatal, tapasztalatlan Márknak. Amikor mások féltek és haboztak, Barnabás előlegezte bizalmát és jó katonákat nyert az Úr Jézusnak.

III.

Bátorító, építő ember. Tele vagyunk sok csüggesztő hírrel, eseményekkel. Túl sok az olyan ember is, aki szereti híresztelni a sok elkeserítő hírt. Kevés az olyan, aki a jó hírt, az örömteljes hírt akarja terjeszteni. Ezért az olyan Barnabás-féle "vigasztalás fiait" nagyon kell értékelni és ha van közöttünk olyan egyén, akkor őt kell jobban buzdítani. Barnabás olyan barátságos, nyílt, szerető férfi volt, aki könnyen meg tudott barátkozni mindenkivel. Az antiókhiai gyülekezetben minden nyelv- és nem-

zetcsoporthoz barátjának tekintette őt. Abban a soknyelvű városban, ahol eleinte gúnyolódva hívták a Jézus követőit "keresztényeknek" (Krisztust követőknek), ő egy maradandó lelki házat épített.

A Szent Lélek ereje most is velünk van és most is küldi a "vigasztalás fiait", a vigasztaló, buzdító testvéreket és testvérnőket. Minden megtért hívő léleknek adott az Úr valami lelki ajándékot és elvárja tőlünk, hogy mi is missziózzunk, mi is építsünk Ő vele.

*

Aranymondattal: Ap. Cs. 11:24.

*

Napi áhítat:

- Aug. 2. H. Ap. Cs. 4:32–37.
- Aug. 3. K. Ap. Cs. 9:23–31.
- Aug. 4. Sz. Ap. Cs. 11:19–26.
- Aug. 5. Cs. Ap. Cs. 13:1–12.
- Aug. 6. P. Gal. 2:1–10.
- Aug. 7. Sz. Ap. Cs. 13:44–52.
- Aug. 8. V. Ap. Cs. 14:8–18.

1982. augusztus 15.

PRISCILLA ÉS AQUILA, SÁTORKÉSZÍTŐ LELKIMUNKÁSOK

Ap. Cs. 18; Róma 16:3–5;

I Kor. 16:19.

Bevezetés

A Római Birodalom lakosainak nagy százaléka sátorban lakott, így tehát szükség volt sok sátorlapszövő sátorkészítőre. A régi zsidó szokás szerint a rabbiknak is tanulni kellett valami szakmát. Mint rabbinak készülő diák Pál apostol is választott egy szakmát: a sátorkészítést. Időnként ezzel is kereste a kenyerét (I Thessz. 2:9; II Thessz. 3:8; II Kor. 11:9). Így ismerte meg Priscillát és Aquilát, akik ugyancsak azt a mesterséget űzték. Kapcsolatuk nem csak szakmájuk vonalán fejlődött, hanem főleg a Krisztus szolgálatában mélyedett el. Pál tudta, hogy erre a házaspárra ő mindig számíthatott. Ők készek voltak bárhová menni, imádkozni, alapítani új gyülekezeteket, vagy új életet lehelni gyengélkedő közösségekbe.

Szövegmagyarázat:

I.

Készleges vendéglátók (Ap. Cs. 18:1–4). Az athéni kudarc után Pál eltávozott és valamilyen csüggedten érkezett Korinthusba. Viszont itt másfajta tapasztalatok várták őt, és az egyik legbiztatóbb jel az volt, hogy

SECOND
CLASS
POSTAGE
PUBLICATIONS

POSTMASTER: SEND FORM 3579 TO
EVANGELIUMI HIRNOK

c/o Mrs. Mary Steg ' 321 Wilbur Ct., Palm Bay, Fla. 32905

ott találkozott Priscillával és Aquilával, akik a Claudius császár zsidó üldözése következtében költöztek oda. Pál egy ideig velük lakott és dolgozott. Mivel Pálnak, mint előbbi rabbi-tanulónak egy szakmát is kellett választani, ő a sátorkészítést sajátította el. Így aztán együtt dolgoztak, keresték a napi kenyerüket és kiépítették otthonukat egy helyi misszióbázissá.

II.

Hűséges munkatársak. A korinthusi munkálkodás után elutazott a három munkatárs Kis-Ázsiába. Efészusban Pál ismét munkába állította az eredményes házaspárt, mivel látta, hogy ott nagy lehetősége nyílt az evangélium hirdetésére. És itt is hatott a jó munkájuk: az efézusi gyülekezet jól megerősödött, mivel két dolgozó, buzgó hívő — férj és feleség —

naponta bizonysgot tett az Úrról. Most is szüksége van Istennek ilyen hűséges munkatársakra.

III

Tapintatos tanítók. Priscilla és Aquila szívesen és tapintatosan tanította Apollóst, aki maga is nagyon tanult ember volt. Kedvesen meghívták őt magukhoz és behatóbban magyarázták neki az Isten tanítását. Ha szükség támadt rá, még életüket is készek voltak kockáztatni a vezetőkéért és az Úr gyülekezetéért (Róma 16:3–4).

IV

A nők vezető szerepe. Ne veszítsük szem elől azt a fontos szerepet, amely itt Priscillának, más helyen pedig Lydiának, Fébének, stb., jutott a keresztény gyülekezetekben. Bár a korintusi gyülekezetnek azt írta Pál,

hogy az asszonyok hallgassanak az összejöveteleken (I Kor. 15:34–35), itt nincs nyoma annak, hogy Priscillának kisebb szerepe jutott. Még inkább őt említi először az új testamentumi szöveg (P. és A.). Az új gyülekezetekben lehetett vezető szerepet adni a nőknek, ami abból is kitűnik, amit Pál a galáciabeliekhez írt: "Nincs többé zsidó, vagy görög, rab-szolga, vagy szabad, férfi, vagy nő, mert ti mindnyájan egy személy vagytok Krisztus Jézusban" (Gal. 3:28–29). Értékeljük tehát mi is a hithű, tehetséges nők vezető erejét közöttünk. Nagyon jó lelki munkások ők, akiket az Úr használ sok módon.

*

Aranymondatt: Róma 16:3–4.

*

Napi áhítat:

Aug. 9. H. Ap. Cs. 18:1–4.

Aug. 10. K. A. Cs. /—:5–11.

Aug. 11. Sz. Ap. Cs. 18:12–21.

Aug. 12. Cs. Róma 16:3–16.

Aug. 13. P. I Kor. 16:13–20.

Aug. 14. Sz. I Péter 4:7–11.

Aug. 15. V. I Kor. 9:13–23.

Dr. M. K.

Filled With The Holy Spirit

To be filled with something means that there is no room for anything else. When a person is filled with the Holy Spirit, he has no room left for self or for Satan; the Holy Spirit is in total control.

How can you get filled by the Holy Ghost?

The same way you can get your car filled with gasoline at a full-service station. It takes several steps:

1—Go to a person and give him the key or the permission to fill your gas tank.

2—Ask him to fill it with the type of gasoline your car uses.

3—Believing that it is filled, thank him for it.

4—Pay for the gas.

5—Go on your way assured that your tank is full and you have enough for several miles.

6—Use up the gas.

7—Ask for a refill when it is used up.

This cycle has to be repeated constantly. How often it has to be repeated will depend on how much you use the car.

To be filled with the Holy Spirit then, takes the following steps:

1—*Permit* God to fill you. Give Him your body. Rom. 12:1.

2—*Ask* Him to fill you to capacity. Luke 11:13.

3—*Believe* and *thank* Him that He filled you with the Holy Ghost. Acts. 5:32.

4—*Pay* for it, by allowing the Holy Spirit to constantly cleanse, rule, and use you.

5—*Be assured* that you are filled (because you yielded and asked).

6—*Use* up the filling of the Holy Spirit. Let Him touch the lives of others through you. Let Him speak, touch, help, guide, console, and save the lost and the needy.

7—*Ask for a refill* every time you need more. The Holy Spirit is pictured as oil in the Bible. An oil lamp or jar has to be refilled when the oil is used up. This is why we see the disciples pray for refills also. Yielded and filled Christians know that many times, after a "mountain top" experience they feel drenched. The "power" is gone. That is when

the request for a refill is very important! Ask for refill, so that you may have new power to do new and mighty things through the Holy Spirit, to the Glory of Christ.

This cycle too, has to be repeated constantly, depending on how much, and how often you allow God to use you.

Because to be filled with the Holy Spirit involves a constant and continuous cycle, you and I can never lean back and proudly say that "I am filled, as I had an experience 20, 10, or 1 year ago. We can only depend on where we stand now. Evidently, while salvation, the Holy Ghost's presence, and our forgiveness cannot be lost, we can lose the rule of the Holy Spirit, if we disobey and put our EGO back on the throne of our lives.

To be constantly filled then, means to be constantly yielded, cleansed and used! Is it difficult? Sometimes it is. But it is possible, it is God's command and it is the only life worth living, because it is "abundant."

I. M.